

Jonathan og David – trofaste venner

Nøglevers: »Da sagde Jonatan til David: »Gå i fred, for vi har begge svoret i Herrens navn og sagt: Herren være mellem mig og dig og mellem mine efterkommere og dine efterkommere for evigt.« Så rejste han sig og gik, og Jonatan gik ind i byen.«
1 Samuel 20:42

Udvalgte skriftsteder:
1 Samuel 18:1-9; 19:1-7; 20:1-42

Efter at have været styret af dommere i flere århundreder ønskede Israel en konge, så det kunne blive som alle de andre nationer omkring dem. Gud havde fortalt Moses, at denne dag ville komme, og havde fastsat kravene til en sådan konge. (5. Mosebog 17:14-20). Samuel var en nøglefigur i oprettelsen af et kongerige under Saul. Det var Samuel, der senere fortalte Saul, at hans kongerige ville blive taget fra ham på grund af hans ulydighed mod Gud, og at han ville blive efterfulgt af en mand efter Guds hjerte. (1. Samuel 13:13,14). Det var også Samuel, der salvede David, da Gud befalede ham: »Stå op, salve ham, for det er ham.« 1. Samuel 16:12,13

Som følge af denne salvelse kom Herrens ånd kraftigt over David, samtidig med at den forlod Saul. Da hans tjenere bemærkede kongens melankolske

tilstand, sendte de bud efter David for at få ham til at spille på sin lyre og bringe musikalsk lindring til den syge leder. Saul kom til at værdsætte Davids tjeneste og gjorde ham til sin våbendrager. vers 14-23

Et vigtigt resultat af disse begivenheder var reaktionen fra Sauls søn, Jonatan, på den store tjeneste, David ydede hans far og Israels nation. »Jonatan var forbundet med Davids sjæl, og Jonatan elskede ham som sin egen sjæl. ... Da indgik Jonatan og David en pagt, fordi han elskede ham som sin egen sjæl.» (1. Samuel 18:1,3). Således ser vi opbygningen af et venskab, der var baseret på en gensidig kærlighed til Guds tjeneste, som det også fremgår af ordene i vores nøglevers.

Dette venskab skulle snart sættes på prøve. Efter Davids sejr over filistrenes hær udbrød folket: »Saul har dræbt tusinder, og David har dræbt titusinder.« (vers 7). Saul var rasende og overvejede at konspirere mod David. Men da David vandt slag efter slag mod Israels fjender, besluttede Saul sig for en mere direkte måde at fjerne ham på. Han pålagde sin søn Jonatan og sine tjenere at dræbe David. 1. Samuel 19:1

Jonatan elskede sin far, og som den ældste af fire sønner stod han til at blive den næste konge af Israel. Hans højeste loyalitet gjaldt dog Israels Gud. Som det er nedskrevet i 1. Samuel 19:4, sagde Jonatan til Saul, at han begik en stor synd ved at smede rænker mod livet på en mand, der havde ydet uvurderlige tjenester for sit land, og hvis loyalitet havde været gennemgående fast og hengiven. Jonatans ord havde en positiv virkning på hans fars impulsive sind. Saul forpligtede sig ved en ed til at

opgive sit fjendtlige forehavende (vers 6,7). Gennem Jonatans indgriben blev der således skabt en midlertidig forsonings , og David vendte tilbage til tjenesten for kongen og Israels folk.

I de ovenstående oplevelser finder vi en uvurderlig lektie i at lægge et fundament af kærlighed til vores brødre. "Ingen har større kærlighed end den, der giver sit liv for sine venner." Johannes 15:13